

ligesaa heldigt. Iøvrigt har jeg ikke Noget imod, at tage Ordet „gennemgaae“. Det er kun disse faa Bemærkninger, jeg har at gjøre. Jeg vilde ønske, at vi kunne blive frie for dette meget fremmede Ord „Decision“.

Formanden: Jeg maa gjøre det ærede Medlem opmærksom paa, at jeg har forudsat, at Forslaget under Nr. 158 maatte afgjøres paa samme Maade som Forslaget under Nr. 152, saaledes, at det Resultat, der fremkom ved Afstemningen over Forslaget under Nr. 152, ogsaa dermed maatte ansees at være givet med Hensyn til Forslaget under Nr. 158. (Berg: Vel, vel!)

Indenrigsministeren: Jeg ønsker kun at rette et Spørgsmaal til den ærede Ordfører for Udvalget. Naar dette i den nye § 23 har foreslaaet, at Bestemmelserne i § 15 om den kommunale Paaligning først skulle komme til Anvendelse, forsaavidt tilsvarende Regler blive foreskrevne for Landkommunernes Vedkommende, ønskede jeg at vide, om det da er det ærede Udvalgs Mening, at disse Regler skulle gennemføres, selv om ikke lignende Regler blive gennemførte for Kjøbenhavns Vedkommende. — Iøvrigt skal jeg ikke reise nogen Modstand mod de Forslag, det ærede Udvalg har stillet. Det forekommer mig, at det maa staae en Commune fuldkommen frit for, paa hvilken Maade den vil lønne og pensionere sine Bestillingsmænd, men jeg kan heller ikke see rettere, end at Friheden i saa Henseende bliver opretholdt, hvad enten det Forslag, der er stillet af den ærede Rigsdagsmand for Svendberg Amts 3die Valgkreds (S. N. Hansen), bliver vedtaget eller ikke. Den ærede Rigsdagsmand har vel gjort opmærksom paa, at, naar Pensioneringen stod udtrykkelig nævnt som en af de Gjenstande, der skulde behandles i Vedtægten, kunde deri ligge et Paabud om at pensionere; men det troer jeg ikke er Tilfældet. Jeg troer, at Vedtægten ligesaa godt kan fastsætte, med Hensyn til Pensionsspørgsmaalet, at ingen Pensionering skal finde Sted.

Ordføreren: Den høitærede Minister rettede et Spørgsmaal til mig, som jeg natur-

ligviis ikke skal unblade at besvare. Udvalget er gaaet ud fra, at det, efter den Bægt, der lægges paa at faae disse forandrede Bestemmelser om Ligningsforholdene ophjæede til Lov, ikke vilde være rigtigt, ubetinget at afvente det Tidspunkt, da ogsaa den Kjøbenhavnske Besatningslovgivning kunde blive bragt i Overensstemmelse med de Forslag, der ere stillede til den foreliggende Lov, og de tilsvarende, der ere stillede af Udvalget for Landcommunalloven. Man har forudsat, at, naar Landcommunalloven og Kjøbstadcommunalloven begge udkom med overensstemmende Bestemmelser i dette Punkt, da vilde det forstaae sig af sig selv, at man ogsaa i den nye Lov for Kjøbenhavns Vedkommende, der maa kunne imødesees om meget kort Tid, vilde optage nye Bestemmelser, som fuldkommen stemme dermed. Naar jeg siger, at det jo maa ansees som en given Ting, at der om kort Tid maa komme en Lov om Besatningen for Kjøbenhavns Vedkommende, saa støtter jeg naturligviis denne Mening paa den udtrykkelige Bestemmelse i Loven af 1861, som paahyder en Revision af visse Dele af den paa et Tidspunkt, som allerede er overfledet.

Indenrigsministeren: Den ærede Ordfører vil dog vistnok vide, at det er paabudt, at Forslag til en Revision skal forelægges inden en given Tid, og at et saadant Forslag har været forelagt. — Naar man vil gaae ud fra den ærede Ordførers Forudsætning, at disse heelt forandrede kommunale Besatningsregler idetmindste for en Tid skulde kunne være gjældende for Landkommunerne og Kjøbstæderne, uden samtidigt at gjælde for Kjøbenhavn, forekommer det mig, at der derved vil fremkomme et fuldstændigt Brud paa, hvad Udvalget selv i sin Betænkning har fremhævet som noget Absolut, nemlig, at en Mand kun kan bestattes een Gang af sine Indtægter, thi det er sienlynt, at, saalænge de nuværende Regler for Besatningen i Kjøbenhavn blive staaende, vil en Mand, som har sit Hovedopholdssted der, kunne blive bestattet af sin fulde Indtægt i Kjøbenhavn, medens han i Genhold til de Regler, Udvalgene have foreslaaet for Landkommunerne og Kjøbstæderne,